

FABRIEK MAANWEG

WAT IS UW MENING?

De enquête voor de laatste maal besproken

In het voorjaar van 1947 zette de Kern de Fakkelactie in o.a. met een enquête onder het personeel van de Haagse fabrieken.

De vragen hielden alle direct of indirect verband met de omstandigheden waaronder gewerkt werd. Ald. Statistiek stelde uit het materiaal een uitvoerig rapport samen voor het kader.

Om dit rapport „levend” te maken en er de aandacht aan te schenken, die het verdiende, is een drietal bijzondere Directie-Kernvergaderingen belegd, waarbij naast de leden van de Directie en de Kern ook de bedrijfsleiding en enkele functionarissen van afd. Personeelszaken aanwezig waren.

FAKKELACTIE

De derde en laatste vergadering over dit rapport vond plaats, Maandag 12 Jan. a.s. In het laatste deel van dit rapport komen ook enkele vragen voor, die betrekking hebben op het werk van de afd. Sociale Zaken.

Goubitz uit Amsterdam uitgenodigd om voor tot de behandeling van de vragen werd overgegaan, iets te vertellen over het werk van de Maatschappelijke werker(sten), zoals de functionarissen op afd. Sociale Zaken teltelij helen, en de taak van de Kern. Uit de aard der zaak is het ook belangrijk te weten welke verband er tussen het werk van beiden bestaat en in welke verhouding zij staan tot de personeelszaken, en tot de vakorganisaties, die de arbeidersbelangen plaatselijk of nationaal behartigen.

Op voortreffelijke wijze slaagde MeJ. Goubitz er in de taken van de genoemde instanties te schetsen. Ze ging herbij van een aantal stellingen uit, die de taak, de plaats, de verantwoordelijkheid van ieder afzonderlijk bepaalden. De vlotte toespraak werd toegelicht met een aantal voorbeelden uit de praktijk van de inleider.

Na de inleiding gingen enkele aanwezigen nog dieper op enkele details in, maar vonden ook hier MeJ. Goubitz op haar post, die de vragenstellers wat beantwoordde. Na de koffie kwam het laatste deel van het rapport Fakkelactie in bespreking. De discussies werden geleid door Dr. Scheurer, terwijl Hr. Enters de vragen en de conclusies inleidde. De openhartige toon, die de vorige besprekingen kenmerkte, was ook nu weer aanwezig. Naast de reeds eerder genoemde punten over het Maatschappelijk werk en de Kern kwam ook de voorlichting, het puntstelsel, de goede geest onder het personeel en het nut van personeelsverenigingen aan de orde.

Nu het zover is, dat het gehele rapport is besproken, rust op de Kern de taak waar...

Burgerlijke Stand

Gehuwd: B. H. Quick, afd. Tekenkamer, op 29.1.1948 met MeJ. J. M. Bisschops.

Geboren:

Alida Maria, dochter van N. J. Holland, afd. Metaalwerken, op 13.1.1948. Theodora, dochter van D. v. Peursen, afd. Metaalwerken op 19.1.1948. Willebrodus Henricus, zoon van P. B. J. Peters, Ned. Kroon Rijwielabriek, op 18.1.1948.

Het Koffiehalen

Wat het koffiehalen betreft: iedere afdeling moet dit voor zichzelf doen en het niet door anderen laten opkappen. Men mag alleen koffie halen voor de mensen van de eigen afdeling en daar een vaste plaats hebben.

Voorwaarts... Mars de training vangt aan

De mogelijkheid is groot dat we ook dit jaar weer met een groep VDH-wandelaars aan de Vierdaagse kunnen deelnemen. Daarom moeten we echter weten wie er zich voor interesseren en wat nog veel belangrijker is, wie er wat voor over hebben. Verleden jaar was het resultaat slechts 3 uitvallers, helgeen gezien de korte rainings-tijd, zeer goed is te noemen.

„Al doende leert men!” We hebben uit verschillende dingen lering getrokken en zullen zeer zeker dit jaar niet in dezelfde fouten vervallen. Dus, wandelenhousstien, als je graag aan de Vierdaagse wilt meedoen en bereid bent hiervoor wekelijks te trainen, wacht dan niet langer, maar geef je a.s. Maandag even op tijdens de Kernsprekkingen in wachtkamer 2. Hoe eerder we starten, hoe beter, dus haast je.

HET BEDRIJF STOKVIS

Hr. J. van RANDWIJK spreekt

Dat VDH en STOKVIS bij wijze van spreken broertje en zusje zijn is welbekend. Wij voetballen tegen STOKVIS, lezen de nieuwtjes uit de ERRES EXPRES, nodigen Stokvis-mensen uit bij onze belangrijke gebeurtenissen en bijeenkomsten, en worden door Stokvis, op hun beurt genood wanneer daar iets bijzonders te gebeuren staat. De samenwerking en de taakverdeling tussen Stokvis en VDH is een logische uitwerking van de opzet: VDH produceert, Stokvis distribueert, met andere woorden: wij zijn fabriek, zij zijn handelshuis. Dit handelshuis Stokvis is er een met allure. Het kan bogen op geschiedenis en standing.

Daarom doet het ons genoegen dat de heer J. van Randwijk, directeur van STOKVIS, doch tevens president-commissaris van VDH, ons Woensdagaavond a.s. zal vertellen over:

De geschiedenis van de handel

en in verband daarmee

De ontwikkeling der N.V. Handelsmaatschappij R. S. STOKVIS & ZONEN.

De Heer van Randwijk als spreker kennende, twijfelen wij er niet aan, dat er voor deze avond zeer grote belangstelling zal bestaan.

Toegangskaarten te verkrijgen Maandag en Dinsdag a.s. tijdens de middagpauze in wachtkamer 3.

Nummer 110

het V.D.H.-tje

31 Januari 1948

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL

Radio- en Stofzuigerfabriek: Maanweg - Den Haag

Motorenfabriek: Absterdijck - Utrecht

Rijwielabriek De Kroon: Laakweg - Den Haag

Verkoopkantoor: Maanweg - Den Haag

Voordracht J. van RANDWIJK

IN 1844 BEGON R. S. STOKVIS HANDEL IN KACHELORNAMENTEN EN IJZERWAREN

„Wij hadden zeer zeker niet verwacht, dat de Heer van Randwijk, die tot onderwerp van zijn lezing de geschiedenis van de handel koos, ons daarbij nog zou voeren door de Bijbel en de Romeinse oudheid.” Dit waren zo ongeveer de woorden, waarmee onze kernvoorzitter de president-commissaris bedankte.

Het woord „handel” aldus de Heer van Randwijk, vindt vermoedelijk zijn oorsprong in het Romeinse gebruik van handelslag, een gebruik, dat ook heden ten dage nog bekend is. Die oude Romeinen als Cicero en Cato legden reeds de nadruk op betrouwbaarheid en karakter van de koopman en op de goede trouw.

Hel woord „handel” aldus de Heer van Randwijk, vindt vermoedelijk zijn oorsprong in het Romeinse gebruik van handelslag, een gebruik, dat ook heden ten dage nog bekend is. Die oude Romeinen als Cicero en Cato legden reeds de nadruk op betrouwbaarheid en karakter van de koopman en op de goede trouw.

Ook de Bijbel spreekt over de handel. In Genesis 23 vinden we de eerste officiële koop en verkoop van een begravingplaats. Verder is dan „het geval Jozef”, die als jongen door zijn broers verkocht werd en later door het opkopen van koren in de zeventiende jaren Egypte reedde. Welk een belangrijke rol speelden de kooplieden in onze gouden eeuw! Zij zijn het geweest, die de Hollandse vlag op alle zeeën deden wapperen.

De goederen vormen een stroom, die door de maatschappij vliedt: producent — groot-handel — detailhandel — consument. Het spreekt vanzelf, dat de Heer van Randwijk zich in het bijzonder tot de schakel „de groothandel” voelde aangerokken. Deze heeft vele nuttige functies: het zoeken van nieuwe afzetgebieden, het onderhouden van grote voorraden, het verlenen van creditiet en niet in het minst het vormen van een nieuw geslacht van kooplieden.

Grote voorraden: We zien onmiddellijk de machtige pakhuizen en vemen, graansilo's en opslagplaatsen. Doch ook de minder sterk tot het publiek sprekende functie van het zoeken naar steeds nieuwe afzetgebieden, is zeer belangrijk. Hiervoor worden hoge eisen aan in- en verkopers gesteld: warenkennis, talenkennis, maar vooral ook men-sen-kennis en goed koopmanschap zijn daarvoor nodig.

Het kweken van een jong geslacht van echt Hollandse, betrouwbare kooplieden is een zaak van binnen- en buitenlands belang. Dit koopmansvak is niet zo prozaïsch als menge-een zou denken. Vele kunstenaars vonden hun inspiratie in de handel. Schrijvers als Heyermans en Robbers, toneelschrijvers als Bijlonsen en Ibsen en vooral Shakespeare met zijn „De koopman van Venetië”.

Hoewel kooplieden lieten hun portret niet schilderen? De Renaissance-beeldhouwer Giovanni da Bologna schiep de God van de handel Mercurius. Niet een ontboezeming, die recht uit het hart kwam over de goede trouw en de eertijheid van de koopman, dronken we tijdens de pauze een kopje koffie.

Na de pauze voerde de Heer van Randwijk ons in gedachten terug naar het jaar 1844, waarin de Heer R. S. Stokvis zijn handel in ijzerwaren en kachelornamenten begon in Den Haag, een smal straatje in oud-Rotterdam. Hij was blijbaar een zeer veelzijdig man, hetgeen uit de ontwikkeling van zijn zaak bleek. In 1858 trad de oude heer uit en zette zijn beide zoons de zaak voort. De omzetsel bedroeg toen reeds een half miljoen.

1844 EEN HISTORISCH JAAR

In 1867 exporteerde men naar de toenmalige koloniën en Brazilië. Het behelven van de eerste miljoen is altijd het moeilijkst: dit werd in het zeer goede jaar 1872 bereikt. Men verhuisde toen naar de Leuvehaven. In 1889 overleed de stichter en werd zijn kleinzoon, Felix Stokvis, in de zaak opgenomen. Velen kunnen zich deze figuur nog herinneren.

Een belangrijk jaar voor het personeel was het jaar 1890, toen de eerste poging werd gedaan, om tot een pensioenfonds te komen. Ongetwijfeld een daad, die getuigt van sociaal gevoel. Hiermede was Stokvis een der eersten in den lande. In 1904 werd de firma omgezet in een N.V. In deze jaren stichtte men verschillende verkoopkantoren in Nederland en ook in Brussel. En, zoals ook ons bedrijf dit zo dikwijls gekend heeft: in 1911 moest men wederom verhuizen en nu naar de Westzeedijk. Tijdens de verhuizing werden de orders normaal uitgevoerd. Er was geen stagnatie! De auto doet nu zijn intrede, waardoor de vertegenwoordigers productiever kunnen zijn. De groei gaat nog steeds voort: vestigingen in New York en Parijs en een nauwe verbintenis met Lindelèves, waardoor ook de Indische markt bestreden wordt.

Midden in deze voorspoedige ontwikkeling breekt de oorlog van 1914 uit. Tegenover van bepaalde financieringsproblemen was de Hollandse onderneming indertijd omgezet in een Engelse, die dus onder de Engelse veld stond. Men had daarom een Engelse dwarskijker, die erop moest toezien, dat geen handel met vijandelijke mogendheden werd gedreven. Enige vijandelijke concurrenten bazunden in Parijs rond, dat Stokvis een Duitse maatschappij was, wat weer enorme moeilijkheden gaf, die overwonnen moesten worden.

Geluklijk belette dit alles niet de groei en na de oorlog kon Stokvis weer omgezet worden in een Nederlandse N.V. De belangrijkheid van Stokvis blijkt ook uit de financiële deelname in verschillende Nederlandse industrieën.

De nauwe relatie Stokvis-van der Heem N.V. blijft wel uit de benoeming in 1942 van de Heer L. W. van der Heem tot directeur van Stokvis. Hieraan wilde de Heer van Randwijk enige gevoelloze woorden, om onze samenwerking nog eens te onderstrepen. Na opsomming van een groot aantal gebieden, die de grootte van deze onderneming wel terdege aantonen, zegt de Heer van Randwijk, dat hij echter alleen nog maar het geramie heeft geschild. De ziel, het hart wordt gevormd door het personeel. Dit maakt de onderneming tot een levend organisme. In een koopmanszaak komt het aan op de mensen. Door hun geestkracht werd Stokvis na de aischuwelijke oorlog, weer tot leven gewekt.

26-31 JULI

De vacante is voor alle drie fabrieken vastgesteld op de week van 26-31 Juli 1948.

Voor wie meer van deze week wil weten: Juli is de hooimaand. 24 Juli is het 1877 jaar geleden, dat Jeruzalem door de Romeinen onder Titus verwoest werd. De geschiedenis herhaalt zich!

De zon gaat die week op om vier voor vijf en onder om tien over half acht. Het is afnemende maan — op 29 Juli laatste kwartier. De maan komt op ongeveer kwart voor elf (dit voor de nachtwandelaars). Hoogwater (voor de zeezwemmers) op 26 Juli om 8.00 uur 's-morgens en 's-avonds. Dit verschuift met de dag een half uur, want op 31 Juli is hoogwater om 11.40 en 0.02 uur. De Scheveningers wellicht bekend.

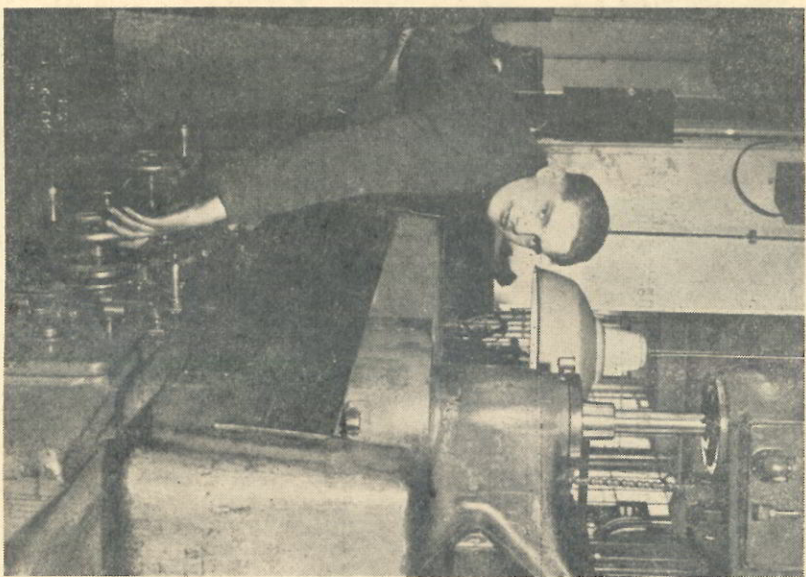
In de wolken over Studiejver de IVO cursus floereet

In deze tijd van onzekerheid komt het niet veel voor, dat je zeggen kunt: Ik ben in de wolken. Er zijn altijd wel zoveel onprettige dingen, dat er wel iets heel erg prettig gebeurt moet, wil je dit nu eens toegeven. Er is deze week zoiets gebeurd. Wij hebben namelijk eens opgemerkt, hoe het verzuim is op de IVO-cursussen. Het resultaat heeft ons bijna een lachsprong doen maken. Neen, niet van woede, maar van blijdschap. Hoe dit resultaat dan was, wel: Maandagavondcursus 17% = 4 uitvallers. Dondervogelcursus 7% = 2 uitvallers. Van de ongeveer 50 deelnemers dus slechts 6 uitvallers = 12%. Dit is buitengewoon, vraag het elke organisator van de een of andere cursus en hij zal U zeggen: Het begin is altijd enthousiast en steeds weer heb je de hoop dat er deze keer niet veel uitvallers zullen zijn. Maar altijd weer kom je na 2 à 3 maanden tot de ontdekking, dat er 50% afgevallen is.

DE WILLEKEURIGE GREEP

een van de Gereedschap-makerij

De willekeurige greep van deze week in 't kaart-systeem van afdeling Arbeid leverde ons ditmaal op de jongeman, die U hiernaast aan de gang ziet op de Pratt & Whitney slijpmachine. Hij heet Cornelis Jacob Kooiman, is 17 jaar oud.

Als nieuwing die pas drie maanden in onze dienst is kan hij nog niet met ervaring spreken over VDH, omgekeerd VDH ook niet over hem, maar tot dusverre is de wederzijdse kennismaking aangenaam geweest. De loonsverhoging op zijn verjaardag is daar ook wel mede debet aan. Kooiman's vader is bij de spoorwegen, hij zelf heeft dienstgevolge in vele plaatsen gewoond, te beginnen in Haarlem, waar hij geboren is. Hij woont nu te Voorburg, is lid van de jeugdbeweging de Trekvogels en geeft daar leiding aan het jonge volk. Liefhebberijen: sport, wandelen, spelen en -radio knutselen. Verkering? Neen, dat nog niet, wel een vriendinnetje in de jeugdbeweging.

Loonvoorschotten en terugbetaling

In de laatste Directie-Kernvergadering is besloten in het vervolg voor de aflossing van de bij indiensttreding verstrekte loonvoorschotten geen inhoudingen meer toe te passen. In het ver. c. g. krijgt iedere, nieuwing op de eerste betaaldag van zijn indiensttreding een loonvoorschot gelijk aan 48 maal zijn uurloon plus 15%. Ten einde de administratie te vergemakkelijken wordt dit bedrag op hele gulden afgerond.

Dit voorschot wordt dus niet meer afgelost, maar dient bij het verlaten van onze dienst te worden terugbetaald. Degene, die echter langer dan één, maar korter dan twee jaar in onze dienst was, krijgt bij zijn vertrek de helft geschonken en betaalt dus 50% van het voorschot terug. Zij, die langer dan 2 jaar in onze dienst blijven, behoeven bij hun ontslag het eerste loonvoorschot niet meer terug te betalen. Deze regeling is meteen van toepassing verklaard op het deel der lopende voorschotten, dat nog niet is afgelost.

Ook hier geldt dus na een jaar 50% van het gehele voorschot terugbetaald, terwijl men na een dienstverband van 2 jaar zijn voorschot geheel verdiend heeft.

ZONDER BEROEP?

"Zonder beroep" staat op het persoonsbewijs van een getrouwde vrouw. Daarmee wordt zeker bedoeld, dat zij niet werkt in loondienst. Maar maak daar niet uit op, dat huisvrouw zijn geen beroep is! Het is een vak, met duizend kneepjes, een vak, waar weliswaar de meeste vrouwen en meisjes wel aanleg voor hebben, maar dat toch niemand zomaar aanvaardt.

Door veel ervaring, d.w.z. op zijn tijd door schade en gezondheid, worden de meeste huisvrouwen wijs. Maar niemand is te oud, om er nog wat bij te leren. Daarom willen wij in dit hoekje geregeld korte wenken geven voor één van de belangrijkste onderdelen van het huishoudelijk werk: het koken.

Hoe beter een volk gevoed wordt, hoe sterker en gezonder het is; des te minder zullen t.b.v. en andere infectie-ziekten er vat op hebben, des te lager is er de zuigelingen- en kraamvrouwensterfte. De voeding heeft een veel groter invloed op de gezondheid, dan men lange tijd wel heeft geweten.

Met vragen over dit onderwerp kunt U steeds terecht bij het Voorlichtingsbureau van de Voedingsraad, Koninginnegracht 42, Den Haag.

Spreekuur Kern

As. Maandag houdt de Kern spreekuur in Wachtkamer 2 begane grond gedurende de middagpauze. Hierop zullen aanwezig zijn: 1ste pauze: Meij. v. Thuijlen Hr. Vreken 2de pauze: Hr. de Gruyter Hr. Simons.

WELKOM IN HET VADERLAND

Militairen terug in het burgerleven

Het is een verheugend verschijnsel dat de Overheid en met name de legerleiding, zich reeds bezighoudt met de vraag: hoe brengen wij onze afgeweerde oorlogsvrijwilligers weer in het burgerleven terug. De situatie is namelijk zó, dat de eerste troepen oorlogsvrijwilligers nog dit jaar naar ons land terugkeren, na hun tijd in de tropen te hebben uitgediend.

Men kan erover denken zo men wil — deze menschen vormen voor ons volk onze gemeenschap, een probleem, niet omdat wij voor hen geen plaats meer zouden kunnen vinden, doch wel doordat hun veranderde mentaliteit het moeilijker maakt hen te begrijpen en hen daar te plaatsen, waar zij zullen kunnen aarden.

Die veranderde mentaliteit staat vast — het is goed na te gaan, waar hij door veroorzaakt werd, dat wij ons de vraag stellen: welke gedachten bezielden deze jonge mannen?

Waarom zij gingen

Een psycholoog van naam vertelde van de gesprekken, die hij met O.V.W.-ers gevoerd had voor zij naar Indië vertrokken. Hij had daarbij aan alle leden van een compagnie de vraag gesteld: wat heeft je ertoe gebracht dienst te nemen?

Denk niet dat 100% antwoordde: uit liefde voor het Vaderland, of voor de goede zaak. Er waren er veel bij wie dit verlangen wel voorzat, en dat waren zeker de allerbesten van ons volk. Zij offerden hun loopbaan, hun tehuis, alles op om een volkomen onzekere toekomst tegemoet te gaan, een toekomst die hen wellicht avontuur en roman-tiek, doch die hen zeker ontvoeringen, vermoeiens, gevaar en misschien wel de dood zou brengen. Want, let wel, de eerste oorlogsvrijwilligers hebben dienst genomen toen ons land nog volop in oorlog was met Japan.

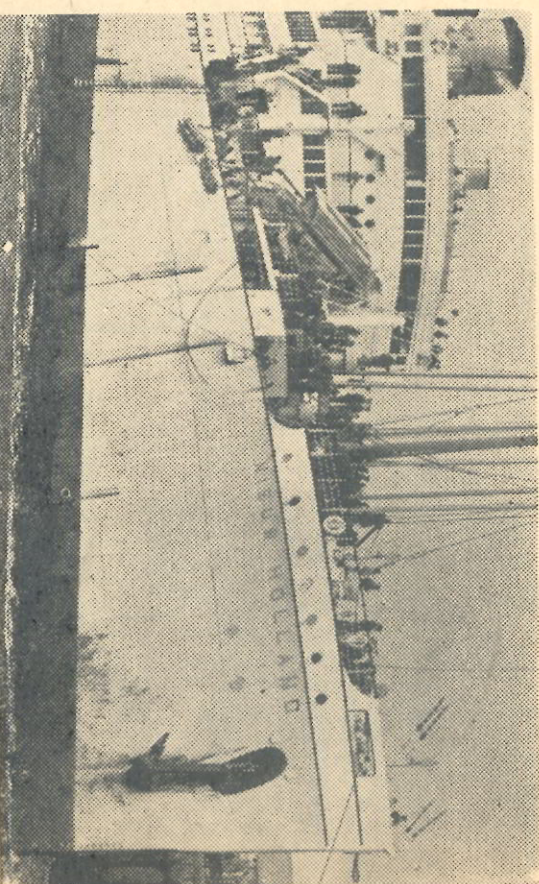
Andere gaven toe dat zij het deden om het avontuur, om de kans te krijgen iets van de wereld te zien, of in Indië een toekomst op te bouwen — doch ongeacht de beweegredenen, allen deden iets, terwijl vele anderen zich tot toezien en critischeren bepaalden.

Deze jongens zijn alle volkomen uit hun eigen omgeving gehaald; in plaats van het gezin met het ouderlijk gezag, de jeugdverenigingen en sportclubs, de vrienden en vriendinnen, kwamen de zware militaire training, een zware taak van beweging en rust brengen, in een wereld die men aanvankelijk in het geheel niet kende, noch begreep. De ontwikkeling der zaken in Indië, die zo geheel anders was dan men zich had voorgesteld, betekende voor allen een teleurstelling, voor velen een ontgoocheling.

De weg terug

En zo kon het gebeuren, dat de vrijwilligers die ons als jongens verlieten, nu als mannen terugkeren, mannen, gehard door onbering en zware militaire dienst, sneller gerijpt dan de achterblijvers — mannen met ervaring en levenswijsheid, met vele goede en ook slechte eigenschappen, doch bovenal met een deugd die in hen ten volle ontwikkeld werd: Trouw.

Nu de keuzijde van de medaille — de oorlogsvrijwilliger moge dan als soldaat hoog staan aangeschreven — hoe zal hij voldoen in het burgerleven, dat zo heel andere eisen stelt, hoe zal hij zich na die jaren van militaire dienst, van nuttige, doch materieel ge-

De Nieuw Holland met de eerste groep repatriërende militairen in de grote schutstuis te IJmuiden

zien, onnutte arbeid voegen in het bedrijfsleven?

Want hoewel de jongens als mens gerijpt zijn, bleef hun vakkennis op hetzelfde peil, of ging zelfs achteruit, doordat hij niet onderhouden werd. Bovendien waren velen hunner tengerde van de voorafgaande bezettingstijden rooit in de gelegenheid vakman te worden.

Vandaar dat velen hunner niet willen terugkeren in hun oude beroep, naast hun oude vrienden die thuisleven en op de maatschappelijke ladder hoger klommen. De O.V.W.-ers zouden liefst werkzaam zijn in een beroep dat dezelfde steer bezit als de dienst — welke fabriek of kantoor kan hun die bieden?

Welk beroep?

Doch de wil fyt werken is er zeker en ook het beset dat men terdege zal moeten aanpakken in de burgermaatschappij en dat vak-kennis daar een vereiste is.

Vandaar het demobilisatiecentrum dat de repatriërende O.V.W.-ers opvangt en hen door hun beroepskeuze-voorlichting, scholing, herscholing of anderszins behulpzaam is bij hun reëtie in het burgerleven. Men maakt daarbij gaarne gebruik van de medewerking die bedrijfsleven en vakverenigingen bieden.

Het demobilisatiecentrum zal er zich echter niet toe bepalen de jongens alleen maar te plaatsen — neen, — zij onderhouden het contact tot het voldoende zekerheid heeft dat de O.V.W.-er „op slag" is.

Gelukkig dat men zich daarbij spiegelen kan

aan het demobilisatiewerk dat door Engeland en de Verenigde Staten gedaan is — waerom ontvanger, dat men vroeg: „In s-heden nam, waar zien jullie ons voor aan dat ie ons met fluwelen handschoenen aanpakt. Wij zijn geen baby's."

Kijk, zo moet het hier niet gaan, wil moeten de O.V.W.-ers niet ontvangen als de pashertste ernstige patient die thuiskomt, en ook niet als de verloren zoon-voor wien men het gemeste kalf slaecht, doch als flinke kerels die flink werk gedaan hebben en die wij met geduld en begrip weer moeten wenen aan de regels van het huis.

Onze zaak zal slechts dan ten einde zijn als alle O.V.W.-ers weer zijn waar zij krachtens hun offers en hun kunnen recht op hebben: een goede plaats in het burgerleven.

Bezoek uit ZWITSERLAND

De Heer Walter Jenny, onze vertegenwoordiger voor Zwitserland, brengt momenteel een bezoek aan onze fabriek. Gezien de aangename relatie is dit bezoek uitermate welkom.

de Kleine Gids

Binnenkort verschijnt de 7e druk van de „Kleine Gids" waarin de voornaamste bepalingen van de sociale verzekeringswetten behandeld worden. (Ongelukkig, „Ziekte", Kinderbijslagwet enz.).

Bestellingen kunt U inzenden aan afdeling Bibliotheek — Hr. van Kleef. De prijs bedraagt f.025 per ex.

STOKVIS NIEUWS

Nieuwe vestiging van STOKVIS in Singapore.

Javastaal-Stokvis N.V. oeeit mede, dat de N.V. Handelsmaatschappij R. S. Stokvis & Zonen te Rotterdam en de firma MacLaine Watson & Co. te Londen plannen in voorbereiding hebben om te Singapore een gezamenlijke maatschappij te stichten onder de naam MacLaine, Stokvis-Malayan Ltd.

STOKVIS thans ook in Middelburg.

Aan de Rouansekade 19 (hernummering aan groot verlieden) te Middelburg is 19 Januari j.l. een kantoor van STOKVIS geopend.

HEBT U AL EEN VIERKANTE CM.

U KRIJGT NOG EEN KANS

Een vierkante centimeter grond van de Amsterdamse Dam kost vijftig cent. Vijftig cent per vierkante centimeter is de koopsom en de bijdrage in de steun aan de nabestaanden van hen die vielen in 1940-1945.

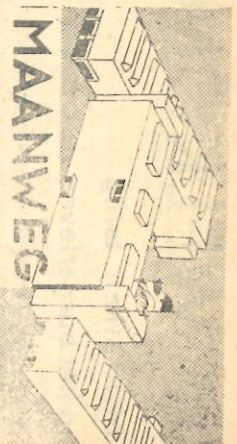
Twee kwartjes per cm² — hoeveel vierkante centimeter of wellicht vierkante meter zal VDH voor zich op-eisen?

Die vraag zal spoedig beantwoord zijn.

Binnenkort zal er in ons bedrijf een inzameling worden gehouden voor de Dampplan-actie Stichting 1940-1945.

De Kern rekent op grote offervaardigheid — dat er veel vierkante centimeters gekocht worden.

De actie die de Kern gaat voeren voor de Stichting Nationale Oorlogsmonumenten, zal zelfs de slukste collectie-ontloper het vuur na aan de schenen leggen. Deze week vindt U in dit nummer de inleiding, volgende week zal het ernst worden. De plakaten en folders zullen U intussen wel duidelijk hebben gemaakt, dat het hier om Uw steun gaat, die zeker niet onthouden mag worden. Bent U al grondbezitter? Een vierkante centimeter voor twee kwartjes!

PERSONALIA

Gebooren:
Leendert Johannes, zoon van P. Rog aldeling Gereedschappmakerij op 22-1-48.

Verhoofd:
Mej. L. van den Berg, afdeling Arbeid met C. J. de Jong, op 1-2-48.

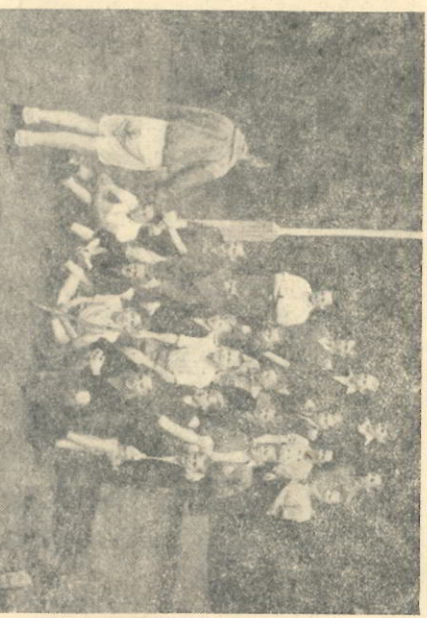
Gehuwd:
Mej. C. A. L. Kroes, afdeling Planbureau met A. H. Landers op 17-2-48.

J. G. de Vos, afdeling Metaalmagazijn met Mej. J. W. Schaafsma, op 11-2-48.

Van Com. v. d. Wel, afd. Stamperij, monumenteel liggende in „De Witte Hull“ te Zeist, Kerkelingsweg 53, ontvingen wij een hartelijke groet aan allen.

Ing. J. B. Steevens van het Bedrijfsbureau, vierde Vrijdijg j.l. zijn 25-jarig huwelijksfeest. Aan belangstelling ontbrak het in de Ananassaarstraat die dag niet.

NAAR HET VDH ZOMERKAMP

Curacao
Ik heb jou
Zo menigmaal bekeken
maar al jouw loze streken
Die stane mij niet aan
Daarom ga ik nu henen
Waar ik kwam vandaan.

De jongens, die dit zongen schepten natuurlijk op. Van Curacao hebben zij net zo min wat gezien als jij en ik.

Maar ja, dat zongen zij in ons Zomerkamp, en daar beleef je ook avonturen, net als iemand, die verre reizen maakt, naar Curacao bijvoorbeeld. Zelfs het organiseren van zo'n kamp is al een avontuur.

We spreken ieder jaar af: „Volgend jaar weer een kamp“. En als het volgend jaar er eenmaal is, staan we voor het avontuur. Waar gaan we dit jaar heen, wie zou er mee gaan en zouden we weer „beessensap krijgen“?

Deze en-nog honderd andere vragen moet de kampliding oplossen en het organiseren van een goed kamp is de prettigste stunt die wij bij VDH kennen.

Maar dan moet iedereen ook meewerken. In het kamp zelf hebben we daar nooit zorgen over. Daar werken we met en voor elkaar. De grootste moeilijkheid is al bij het begin. We kunnen nooit vroeg genoeg weten wie er van plan zijn mee te gaan.

Onze kampen zijn bestemd voor alle jongens en meisjes, die op 1 Augustus nog geen 21 jaar oud zullen zijn.

Leden van de jeugdbeweging gaan natuurlijk met hun eigen club op stap, zodat dit kamp niet op de eerste plaats voor hen bestemd is.

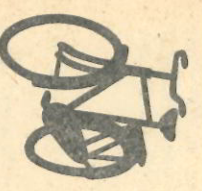
De kosten zullen voor de deelnemers in totaal f.10,- bedragen. De rest wordt door de onderneming bijgepast. Het kampgeld moet door middel van budgetzegels bij elkaar worden gespaard.

Meer kunnen wij er nog niet van zeggen. Voor hen, die al meer naar de VDH-zomerkampen zijn geweest, is dit wel genoeg. Wij rekenen er op, dat zij de nieuwelingen enthousiast zullen maken, zodat er een stroom van aanmeldingen binnenkomt.

Het is van het grootste belang, dat de aanmeldingen vóór 15 Februari in ons bezit zijn. Meld je dus onmiddellijk bij de afdeling Sociale Zaken als deelnemer aan. De mensen daar zitten te popelen om voor het kamp aan de slag te gaan.

WEEKLIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND

Radio- en Stofzuigerfabriek: **Manweg - Den Haag**
Rijwielfabriek De Kroon: **Laakweg - Den Haag**
Motorfabriek: **Abstederdijk - Utrecht**
Verkoopkantoor: **Maanweg - Den Haag**

HOE ZULLEN WIJ DE NIEUWE R.S. FIETSEN NOEMEN IEDER KAN MEEDOEN

Hier is nu eens een prijsvraag waaraan iedere VDH-er kan meedoen en waarbij allen gelijke kansen hebben.

Ieder kan meedoen. Gevraagd wordt slechts drie namen te bedenken. Geen kunst zult U zeggen. Ja, maar dit moeten namen zijn die klinken als een klok, die goed in het gehoor liggen en die een waardige aanduiding en onderscheiding zijn voor de rijwielen die de Nederlandse Kroon Rijwielfabriek vervaardigt.

ONZE GROTE PRIJSVRAAG

Dit jaar (1948) zal de Kroon drie typen rijwielen vervaardigen:

- 1e. de standaardfiets
- 2e. de middenklasse
- 3e. het luxe rijwiel.

Het gaat om de namen voor deze drie typen. Daarom volgt hier een uiteenzetting.

De standaardfiets (ook wel Utility-rijwiel genoemd) is de fiets die door alle Nederlandse rijwielfabrieken gemaakt wordt in de laagste prijsklasse en is een uitvoering die is voorgeschreven door het Rijksbureau voor Metalen.

Alles wat naar luxe of verfijning zweemt is weggelaten en men houdt over een sobere fiets, zwart gelakt, met als hoofdkenmerk: soberheid.

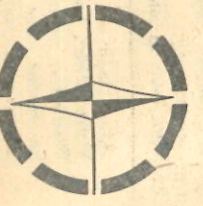
De middenklasse. Dit is een fiets zoals de meesten onzer zelf gebruiken of gebruiken. Afwerking en kwaliteit uitstekend, voorzien van verlijningen en verfraaiingen, een fiets zoals wij die graag hebben.

Het luxe rijwiel. Dit is natuurlijk de mooiste en beste fiets die onze fabriek maakt. Al werking en kwaliteit onberispelijk, voorzien van alle gemakken en verfraaiingen. Laten wij zeggen: een Zondagse fiets.

Nu is het geen kunst om voor deze drie typen alledeegse namen te bedenken als: Standaard — Speciaal — de Luxe, of: Brons — Zilver — Goudmerk.

Het gaat ons om namen die opvallen en die typerend zijn voor de RS fietzen.

Laten wij eens iets noemen. Het handelsmerk van STOKVIS is het kompas, zoals U hiernaast ziet afgebeeld. Nu is het bijvoorbeeld mogelijk om de namen met het kompas in verband te brengen. Let wel: dit is slechts een mogelijkheid.

HOOFDPRIJS 150 GULDEN

Termijn en plaats van inzending wordt daar door de afd. Publiciteit geregeld.

PRIJZEN

- f. 150,- voor de beste serie van drie namen.
- Indien de jury de beste serie echter uit verschillende inzendingen samenstelt, wordt per naam, en per inzender f. 40,- uitgetoold.
- Dat betekent dus dat ook de inzenders van 1 of 2 namen al voor een prijs in aanmerking kunnen komen.
- Publicatie van de uitslag zo mogelijk op Zaterdag 21 Februari, anders op 28 Februari in het VDH-tje. De prijzen worden dezelfde dag content uitbetaald. Beroep op de beslissing van de jury is niet mogelijk. De jury behoudt zich het recht voor geen prijzen toe te kennen als de inzendingen naar haar oordeel niet bruikbaar zijn.

Nu dus allen aan de slag, spitst Uw geest, denk na, alleen of in overleg met Uw huisgenoten, waagt Uw kans. De inzet is: honderdvijftig gulden!

Voordracht:
Hr. J. van RANDWIJK

In ons vorige nummer hebben wij in het verslag van de voordracht die de president-commissaris onlangs hield, gewag gemaakt van de „nauwe verhouding met Linderevans, waardoor ook de Indische markt bestreken wordt“.

Deze verhouding is na de laatste oorlog geëligendeerd: Stokvis is nu zeer geïnteresseerd bij de nieuwe Indische onderneming Java-staal—Stokvis N.V.

—LOONBELASTING—

In het VDH-tje van 10 Januari 1948 vertelden wij dat minderjarige die in gezinsverband samenwonen met hun ouders of pleegouders of stiefouders, vanaf 1 Januari 1948 in groep I A werden ingedeeld en meer belasting moesten gaan betalen.

Dit houdt in dat zij, zodra zij 21 jaar worden in groep I vallen. Het is dus wel van belang dat, zodra één van onze jonge mensen 21 jaar wordt, hij of zij onmiddellijk een nieuwe werk-nemersverklaring invult.

REGLEMENT

1. Doel is kernachtige en typerende namen te krijgen voor de 3 typen rijwielen.
2. Iedere VDH-er kan meedoen.
3. Inzendingen (in enveloppe of op briefkaart) uiterlijk Zaterdag 14 Februari in de Personeelszaken te richten, aan afd. Publiciteit Hoofdkantoor.
4. Inzendingen moeten voorzien zijn van naam, bedrijf en afdeling van inzender.
5. De jury bestaat uit: Hr. Lohuis, Stokvis, Hr. Eriksson, idem, Hr. Pellikaan, idem, Hr. Zaaijer, VDH, Hr. Wezenaar, idem.
6. Deze prijsvraag is ook uitgeschreven voor het STOKVIS-personeel. De STOKVIS-inzendingen worden door dezelfde jury beoordeeld.